

Udskriftsdato: 19. december 2025

AFG nr 10145 af 20/11/2018 (Gældende)

Affaldsvarme- tillægs- og kuldioxidafgift - brændværdi af fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-0857130

Affaldsvarme- tillægs- og kuldioxidafgift - brændværdi af fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning

Til brug for elektricitet- og varmfremstilling ville spørger forbrænde fiberfraktioner i form af en tørstoffraktion, der fremkom efter afgangning og separering af husdyrgødning.

Skatterådet bekræftede, at fiberfraktionen kunne kategoriseres som "andet affald" efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1, hvorfor der ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs- og kuldioxidafgiften kunne anvendes en brændværdi på 9,4 MJ/kg.

Skatterådsmøde 20. november 2018 - SKM2018. 614. SR

Af hensyn til skattemyndighedernes tavshedspligt offentliggøres afgørelsen i forkortet og redigeret form.

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, skal kategoriseres som "andet affald" efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1, hvorfor der ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgiften anvendes en brændværdi på 9,4 MJ/kg?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Interessentskabet/kraftvarmeværket (herefter selskabet) er beliggende på adressen Y. Selskabet er et affaldsselskab, hvor interessenterne er XX.

Selskabets kraftvarmeanlæg er et CO₂-kvoteomfattet affaldsbaseret forbrændingsanlæg med to ovnlinjer. Hovedaktiviteten i selskabet er produktion af elektricitet og varme ved forbrænding af affald, biomasse, naturgas og fyringsolie. Kraftvarmeværket består af to ovnlinjer, som begge producerer elektricitet og varme ved hjælp af en dampturbin. Ved opgørelse af tillægsafgiften anvender selskabet kulafgiftslovens § 5, stk. 8, 2. pkt. og § 5, stk. 10, 3. pkt., jf. kulafgiftslovens § 5, stk. 6.

Selskabet påtænker at forbrænde affald i form af en fiberfraktion, der fremkommer efter afgangning af husdyrgødningen på et biogasanlæg. Når husdyrgødningen har været igennem et biogasanlæg, og biogassen er produceret, kan gødningen enten leveres tilbage til landmændene, hvor de kan anvende det som gødning, eller det kan gennemgå en gyllesepareringsproces.

Ved en gylleseparering af afgasset husdyrgødning fjernes næringsstofferne fra væsken, hvorved der opstår en fiberfraktion (tørstoffraktion) og en væskefraktion. Det er denne fiberfraktion/tørstoffraktion, som selskabet påtænker at forbrænde på dets affaldsbaserede kraftvarmeværk.

I forbindelse med udarbejdelsen af denne anmodning om bindende svar er det lagt til grund, at afgangningen af fiberfraktionen er sket i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2016 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Idet der ikke skal betales affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgift ved forbrænding af afgassede fiberfraktioner, skal det afklares, hvilken brændværdi selskabet skal anvende ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget for de tre afgifter.

Det skal dog bemærkes, at selskabet opgør CO₂-afgift af affald efter skorstensmetoden efter reglerne i CO₂-kvoteloven. Selskabet skal dermed ved opgørelsen af CO₂-afgiften lægge den målte udledte fossile mængde CO₂ til grund. Da fiberfraktioner er et VE-brændsel, og dermed ikke umiddelbart frigiver fossilt CO₂, vil selskabet på denne måde opnå en fritagelse ved opgørelse af CO₂-afgift af affald.

Selskabet har oplyst, at selskabet ikke har mulighed for at oplyse, hvor stor en procentdel vandindhold der er i de fiberfraktioner, som selskabet ønsker at afbrænde. Dette skyldes, at selskabet endnu ikke har indgået en aftale med en leverandør om levering af fiberfraktioner.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det følger af kulafgiftslovens regler, at affald, som anvendes til at fremstille affaldsvarme, er omfattet af afgiftspligten efter § 1, stk. 1, nr. 5, og der skal betales affaldsvarmeafgift af affald heraf. Affald, der anvendes som brændsel til produktion af varme, er omfattet af tillægsafgiften i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Der skal dog ikke betales affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgift ved forbrænding af fiberfraktioner, som forekommer efter afgang og separering af husdyrgødning, jf. kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 3 og § 7a, stk. 3, nr. 3, og CO₂-afgiftslovens § 7a, stk. 1. Denne fritagelse blev indført ved lov nr. 1174 af 5. november 2014, hvorefter VE-brændsel i form af fiberfraktioner, som forekommer efter afgang og separering af husdyrgødning, fritages for energiafgift (affaldsvarme- og tillægsafgift). Fritagelsen for tillægsafgift blev dog allerede indført ved lov nr. 461 af 12. juni 2009.

Idet der ikke skal betales affaldsvarme- og tillægsafgift ved forbrænding af fiberfraktioner, som forekommer efter afgang og separering af husdyrgødning, skal det afklares, hvilken brændværdi selskabet kan anvende ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget for de to afgifter.

Det er selskabets opfattelse, at der umiddelbart er tre brændværdier i kulafgiftslovens § 7 for opgørelsen af brændværdier, som det skal afklares, om de kan anvendes for fiberfraktioner:

1. Den faktiske brændværdi målt ved hvert læs, jf. kulafgiftslovens § 7, stk. 1, 4. pkt.
2. Slam- og gødningsreglen i KULAL § 7, stk. 1, sidste punktum
3. Standardbrændværdien for andet affald efter KULAL § 7, stk. 1

Hovedreglen i kulafgiftsloven er, at hvis energiindholdet i det enkelte brændsel kendes og kan dokumenteres, skal dette energiindhold anvendes, jf. § 7, stk. 1, 4. pkt. Da der ikke foretages måling af den faktiske brændværdi for de konkrete læs, når disse tilføres forbrændingsanlægget, kender selskabet ikke energiindholdet i de enkelte brændsler, herunder fiberfraktionerne. Kulafgiftslovens § 7, stk. 1, 4. pkt., kan på denne baggrund ikke anvendes.

Det er selskabets opfattelse, at fiberfraktioner, som forekommer efter afgang og separering af husdyrgødning, ikke skal anses for slam eller gødning efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1, sidste pkt. Dette underbygges af EAK-kodesystemet, hvor slam fra spildevandsbehandling har EAK-kode 06 05 02/03 – ”Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet”, og husdyrgødning har EAK-kode 02 01 06 – ”Animalsk fæces, urin og gødning (herunder tilsmudset halm), flydende affald opsamlet separat og behandlet uden for produktionsstedet”, mens fiberfraktioner har EAK-kode 19 06 06 – ”Fermentat fra anaerob behandling af animalsk og vegetabilsk affald”.

Ved vedtagelse af lov nr. 204 af 23. maj 2006 blev fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning, fritaget for affaldsafgift. Der skulle dog betales affaldsvarmeafgift af varme, der var produceret ved forbrænding af fiberfraktioner, jf. den dagældende kulafgiftslov § 1, stk. 1, nr. 6.

Det fremgår af lovforslagets forarbejder, at baggrunden for affaldsfritagelsen var, at der ville være både miljø-, energi- og samfundsmæssige gevinster forbundet med behandling af husdyrgødning efter en forbedret teknologisk proces. Processen indebærer, at husdyrgødningen afgasses og separeres, og at der opnås en mere optimal gødningsudnyttelse og CO₂-neutral energifremstilling. Det fremgår af forarbejderne, at *”(d)en eksisterende affaldsafgift for afbrænding af husdyrgødning gør imidlertid, at det ikke er driftsøkonomisk rentabelt at etablere anlæg til afbrænding af fiberfraktionen. Affaldsafgiften fungerer altså som en økonomisk barriere for realisering af de miljø-, energi- og samfundsmæssige gevinster, som er forbundet med den samlede proces.”*

På dette tidspunkt var der ikke en særregel for opgørelse af energiindholdet af slam og gødning i kulafgiftsloven. Ifølge den dagældende kulafgiftslov skulle der betales afgift af varme produceret ved forbrænding af affald, som var omfattet af forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven, samt af affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, der som nævnt var fritaget for forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven.

Det fremgår af afsnit 2.2 i forarbejderne til lov nr. 461 af 12. juni 2009, at *”(a)fgiftssatsen udgør i 2008 13,1 kr. pr. GJ (gigajoule) varme produceret ved forbrænding af affald. Hvis varmen ikke måles, betales der afgift efter affaldets vægt, og satsen i 2008 udgør i så fald 173,1 kr. pr. ton træaffald og 112 kr. pr. ton andet affald”*.

Det indebærer, at hvis virksomhederne ikke målte varmeproduktionen i forbindelse med opgørelse af affaldsvarmeafgiften, så skulle der betales affaldsvarmeafgift efter affaldets vægt, hvor der sondres mellem træaffald og andet affald. Fiberfraktioner, som fremkommer fra separering og afgasset husdyrgødning, skulle klassificeres som andet affald, idet der ikke er tale om træaffald.

Spildevandsslam, husdyrgødning og fiberfraktioner var således omfattet af kategorien ”andet affald”.

Opgørelsen af energiindholdet i slam og gødning blev indsat i kulafgiftsloven mv. med lov nr. 461 af 12. juni 2009. Baggrunden herfor var, at omlægningen af forbrændingsafgiften til de almindelige afgifter på energi og CO₂ skulle give et større incitament til genanvendelse samt forbrænding af affald med lavt energiindhold (f.eks. slam og husdyrgødning) i forhold til de nugældende regler sammenholdt med de dagældende regler.

Ved samme lovændring blev slam- og gødningsreglen i KULAL § 7, stk. 1, sidste punktum, indført. Reglen havde til formål at sikre, at slam og husdyrgødning fritaget for CO₂-afgift efter CO₂-afgiftslovens § 7a, 2. pkt., kunne fratrækkes i afgiftsgrundlaget med en retvisende brændværdi. Selv om fiberfraktionen også var omfattet af denne bestemmelse samt af den ubetingede afgiftsfritagelse efter kulafgiftslovens § 7a, stk. 3, nr. 3, har lovgiver valgt ikke at nævne denne affaldsfraktion i KULAL § 7, stk. 1, sidste punktum.

Heraf kan efter vores opfattelse udledes, at lovgiver har anset det for nødvendigt at lave særlige regler for opgørelse for brændværdi til brug ved opgørelse af afgiftsfritaget slam og husdyrgødning, mens tilsvarende ikke har været anset for nødvendigt for fiberfraktioner.

Med andre ord skulle fiberfraktioner i modsætning til slam og husdyrgødning også efter 2010 sidestilles med andet affald – dog efter brændværdi i stedet for efter vægtafgiftssats.

Det er således selskabets opfattelse, at kulafgiftslovens § 7, stk. 1, sidste pkt., omfatter spildevandsslam og husdyrgødning, mens fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, ikke kan ligestilles med dette.

Det fremgår også under pkt. 1.1 i forarbejderne til lov nr. 461 af 12. juni 2009, at *"(h)usdyrgødning, der afbrændes, klassificeres som affald og skal derfor brændes på anlæg, der er undergivet kravene i EU's affaldsforbrændingsdirektiv. Gødningen er derfor pålagt affaldsafgift ved forbrænding"*.

Det fremgår endvidere af punkt 9.2, at *"(d)en afgiftsmæssige barriere mod afbrænding af fiberfraktionen fra afgasset og separeret husdyrgødning er fjernet gennem en afgiftsfritagelse. Men der er fortsat en betydelig nettoafgift på at forbrænde gødning uden forudgående afgangning"*.

Men da fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, på dette tidspunkt er fritaget for affaldsafgift, kan det konkluderes, at fiberfraktioner ikke kan omfattes af kulafgiftslovens § 7, stk. 1, sidste pkt., for opgørelsen af energiindholdet i slam og husdyrgødning, fordi lovgiver specifikt sonderer mellem afgiftspligtigt husdyrgødning og afgiftsfrie fiberfraktioner.

Dette bekræftes også af tabel 1 under punkt 3.3.2 i lovforarbejderne til lov nr. 1174 af 5. november 2014, idet der i denne tabel sondres mellem husdyrgødning, spildevandsslam samt fiberfraktioner fra afgasset husdyrgødning.

Havde selskabet derimod modtaget husdyrgødningen direkte fra de danske landbrug, så ville der være tale om husdyrgødning, som er omfattet af kulafgiftslovens § 7, stk. 1, sidste pkt., vedrørende beregning af energiindhold i slam og gødning. De fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, er en tørstoffraktion, som er blevet fraskilt en væskefraktion.

Fiberfraktionerne var per 1. januar 2010 udelukkende omfattet af affaldsvarmeafgiften efter kulafgiftsloven. Dette fremgår af bemærkningerne til § 2, nr. 16 i lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvor det fremgår, at *"varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgangning og separering af husdyrgødning er fortsat ikke fritaget for den oprindelige affaldsvarmeafgift, mens fiberfraktionerne er fritaget for den nye tillægsafgift på affald. Det skyldes, at affaldsforbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven omlægges til tillægsafgiften, og at forbrændingen af disse fiberfraktioner ikke har været pålagt affaldsforbrændingsafgiften"*.

Først ved indsættelsen af fritagelsesbestemmelsen i kulafgiftsloven m.v. med lov nr. 1174 af 5. november 2014 blev fiberfraktioner fritaget for affaldsvarmeafgift, hvilket underbygges af følgende bemærkning i lovforarbejderne i afsnit 3.3.1 om gældende ret:

"Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, hvor afgangningen sker i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål (Slambekendtgørelsen), og som forbrændes som affald, er pålagt delvis energiafgift efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6."

I afsnit 3.3.2 om lovforslaget angives det, at:

"Det foreslås således at fritage talolie m.v., fiberfraktioner og visse typer VE-affald for energiafgift"

På denne baggrund er det selskabets opfattelse, at fiberfraktioner ikke skal behandles efter kulafgiftslovens slamregel i KULAL § 7, stk. 1, sidste pkt., da fiberfraktionerne ikke kan omfattes af kulafgiftslovens slambegreb og siden 2006 ikke har været omfattet af de samme regelsæt som spildevandsslam og husdyrgødning.

Da kulafgiftslovens slamregel ikke efter selskabets opfattelse skal anvendes på fiberfraktioner, skal brændværdien opgøres ved anvendelse af kulafgiftslovens standardbrændværdi for andet affald. Hvis energiindholdet i fiberfraktionen ikke kan dokumenteres, anvendes (SKAT's) standardbrændværdier, jf. KULAL § 7, stk. 1.

Kulafgiftslovens § 7, stk. 1, angiver ikke en specifik standardbrændværdi for afgasset husdyrgødning mv. Det lægges til grund, at der er tale om et affaldsprodukt omfattet af affaldsbegrebet, som dette er defineret i dansk ret. Videre lægges det til grund, at materialet er fritaget for affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgift.

På denne baggrund er det vores opfattelse, at fiberfraktionerne skal kategoriseres som ”andet affald”, da lovgiver ikke har indført en særskilt brændværdi for fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning. Dette var også SKAT’s praksis ved opgørelsen af den vægtbaserede affaldsvarmeafgift fra før 2010 og for CO₂-afgiften fra 2010. Denne fraktion har efter KULAL § 7, stk. 1, en standardbrændværdi på 9,4 MJ/kg.

Det er derfor selskabets opfattelse, at fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, skal kategoriseres som ”andet affald” efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1, hvorfor der ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgiften anvendes en brændværdi på 9,4 MJ/kg.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at fiberfraktioner, som forekommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, skal kategoriseres som ”andet affald” efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1, hvorfor der ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs- og CO₂-afgiften kan anvendes en brændværdi på 9,4 MJ/kg.

Begrundelse

Det lægges til grund ud fra det oplyste, at spørger skal opgøre affaldsvarmeafgiften efter kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 2.-3. pkt., tillægsafgiften efter kulafgiftslovens § 5, stk. 8, 2. pkt. og stk. 10, 3. pkt., og kuldioxidafgiften efter kuldioxidafgiftslovens § 5, stk. 2, 7.-13. pkt.

Det lægges endvidere til grund som oplyst af spørger, at afgangningen af fiberfraktionen er sket i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse om anvendelse af affald til jordbrugsformål (slambekendtgørelsen). Den fiberfraktion, som spørger påtænker at forbrænde, vil være i form af en tørstoffraktion. Tørstoffractionen er fremkommet efter gylleseparering af afgasset husdyrgødning, hvorved der er opstået en fiberfraktion (tørstoffraktion) og en væskefraktion.

Ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs- og kuldioxidafgiften efter kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 2.-3. pkt., § 5, stk. 8, 2. pkt., og § 5, stk. 10, 3. pkt., samt kuldioxidafgiftsloven § 5, stk. 2, 7.-13. pkt., skal der bl.a. korrigeres for energiindholdet i andre brændsler end det afgiftspligtige affald. I den forbindelse kan de oplyste standardbrændværdier (energiindholdet) i kulafgiftslovens § 7, stk. 1, anvendes.

I kulafgiftslovens § 7, stk. 1, angives standardbrændværdien for en række brændsler. Således har ”slam og gødning” et energiindhold på 10 GJ/t og 14 G/t fratrukket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold, mens ”andet affald” har et energiindhold på 9,4 MJ/kg. Brændværdien for ”slam og gødning” blev indført ved lov nr. 461 af 12. juni 2009.

Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, vil være fritaget for affaldsvarme-, tillægs-, og kuldioxidafgift. Dette følger af kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 3, og stk. 3, nr. 3, samt kuldioxidafgiftslovens § 7a. Disse fiberfraktioner vil derfor være at betragte som ”andre brændsler” ved opgørelsen af affaldsvarme-, tillægs-, og kuldioxidafgiften. Fritagelsen for tillægsafgift blev indført ved lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvorimod fritagelsen for affaldsvarmeafgift først blev indført ved lov nr. 1174 af 5. november 2014.

Husdyrgødning kan ligeledes være fritaget for affaldsvarme-, tillægs- og kuldioxidafgift, men dette følger af kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 5, og kuldioxidafgiftslovens § 7a. Fritagelsen for affaldsvarme- og tillægsafgift blev først indført ved lov nr. 1174 af 5. november 2014.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at fiberfraktioner i form af en tørstoffraktion, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning i henhold til Miljøstyrelsens bekendtgørelse om anvendelse af affald til jordbrugsformål, kan kvalificeres som "andet affald" i kulafgiftslovens § 7, stk. 1. Brændværdien for en sådan fiberfraktion kan derfor fastsættes til 9,4 MJ/kg.

Ved vurderingen har Skattestyrelsen lagt vægt på kulafgiftslovens opbygning og systematik, idet der sondres mellem a) husdyrgødning, og b) fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning i henhold til Miljøstyrelsens bekendtgørelse om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Således vil almindelig husdyrgødning og fiberfraktioner være omfattet af to forskellige bestemmelser vedr. afgiftsfritagelse for affaldsvarme og tillægsafgift. Afgiftsfritagelsen for almindelig husdyrgødning vil følge af kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 5, hvorimod fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning er afgiftsfritaget efter kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 3, og stk. 3, nr. 3.

Endvidere blev bestemmelsen om brændværdi for "slam og gødning" i kulafgiftslovens § 7, stk. 1, indført ved lov nr. 461 af 12. juni 2009, og således samtidig med fritagelsen for tillægsafgift for fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning. Almindelig husdyrgødning var på daværende tidspunkt ikke fritaget for affaldsvarme- og tillægsafgift. Dette blev der først givet mulighed for flere år efter med lov nr. 1174 af 5. november 2014.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Kulafgiftsloven

§ 1 Der betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet, jf. dog stk. 4, i følgende varer m.v.:

(...)

1. Varme produceret ved forbrænding af affald. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.
2. Affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse. '

§ 5 (...)

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den producerede varme fratrasket energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85. Virksomheder, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige varme som

den producerede varme. Herfra fratrækkes dog energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85 og ganget med forholdet mellem på den ene side den producerede varme og på den anden side den producerede varme og energiindholdet i elektriciteten. (...) Hvis energiindholdet i andre brændsler, jf. 1., 3. og 7. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. (...)

Stk. 4. (...)

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov. Virksomheder, som i perioden 2010-2012 kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., om varmereduktion vedrørende den afgiftspligtige mængde for et anlæg, kan opnå en reduktion i den afgiftspligtige mængde for anlægget i overensstemmelse med disse regler divideret med 0,85. Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke var omfattet af reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende omfattes af disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvo- telovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.

Stk. 7. (...)

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt affald divideret med 1,2. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,85 fratrasket energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald

divideret med 0,67. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7 og § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 9 (...)

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke, på betingelse af at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fra afgiftspligtigt affald fratrullet produktionen af varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,2. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme, ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,95 fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrullet elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,67. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 9, samt § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

§ 7 Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-4, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrullet kraft-varme-produktionen divideret med 1,2, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35, eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,67 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af

energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	23,3 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

Stk. 2. (...)”

§ 7 a (...)

Stk. 2. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, er:

1. Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.
2. Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsvirksomhed. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevarerproduktion.
3. Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning.
4. Affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som ikke indeholder kulbrinter eller varer m.v., som er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, eller afgiftspligtige efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. 1. pkt. finder dog anvendelse for affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som indeholder tørv, produkter under position 4401 og 4402 i EU's Kombinerede Nomenklatur

eller bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, når bioolien m.v. er anvendt i fremstillingsprocesser og ikke er tilført affaldet separat.

Stk. 3. Følgende affald er fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6. Affald nævnt under nr. 4 er dog kun omfattet af dette stykke i perioden 2010-2014:

1. Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.
2. Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsevne. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevarerproduktion.
3. Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.
4. Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.
5. Affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som ikke indeholder kulbrinter eller varer m.v., som er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, eller afgiftspligtige efter lov om energibetaling af mineralolieprodukter m.v. 1. pkt. finder dog anvendelse for affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som indeholder tørv, produkter under position 4401 og 4402 i EU's Kombinerede Nomenklatur eller bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, når bioolien m.v. er anvendt i fremstillingsprocesser og ikke er tilført affaldet separat.

Stk. 4. (...)

Kuldioxidafgiftsloven

§ 5 (...)

Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikkebionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Virksomheden kan ved opgørelse af energiindholdet i det indfyrede ikkebionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Forbruget beregnes som varmen divideret med 0,85. Hvis affaldets faktiske emissionsfaktor, jf. 1. pkt., ikke opgøres i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, anvendes en emissionsfaktor på 37,0 kg CO₂/GJ for affaldet, jf. 1. pkt. Virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, skal uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14. Der foretages dog fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktion af elektricitet. Andelen beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved denne beregning opgøres energiindholdet i ikke bionedbrydeligt

affaldsbrændsel som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og derpå fratrukket energiindholdet i andre brændsler, mens kraft-varme-produktionen opgøres som summen af leveret varme og bortkølet varme. Tallet 0,85 er udtryk for anlæggets virkningsgrad, men anvendes der en anden virkningsgrad ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 5, 4. pkt., eller § 5, stk. 6, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., skal den virkningsgrad anvendes i stedet for de 0,85. Derefter kan foretages fradrag i den afgiftspligtige mængde for varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Fradraget beregnes som en andel svarende til den varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, divideret med den samlede produktion af varme, herunder bortkølet varme. Ved beregning af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 14, på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.-13. pkt. fradrages afgift for afgiftsperioden, som virksomheden ellers ikke har fradraget eller fået tilbagebetalt, på andre brændsler end ikke bionedbrydeligt affald, for hvilke der er udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Hvis opgørelsen efter lov om CO₂-kvoter dækker en periode, som er af længere varighed end afgiftsperioden, og virksomheden derfor ikke før førstnævnte periodes afslutning kan foretage opgørelse af afgift, foretages for hver af de af den førstnævnte periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af afgiften efter § 2, stk. 1, nr. 14. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.

Stk. 3. (...)

§ 7 a Fritaget for afgift, jf. § 2, stk. 1, nr. 14, er affald, som er omfattet af § 7 a, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Fritaget for afgift, jf. § 2, stk. 1, nr. 14, er endvidere affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald, jf. 2. pkt.

Forarbejder

Lovforslag nr. 126 af 4. februar 2009

Ved lov nr. 461 af 12. juni 2009 skete en omlægning af forbrændingsafgiften af affald. I stedet for en forbrændingsafgift på opgjort efter affaldets vægt, skulle afgiften være på energi og CO₂, som svarede til afgiften på de fossile brændsler.

Ved loven var der affaldsvarmeafgift ved forbrænding af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, hvorimod dette blev fritaget for tillægs- og CO₂-afgift. Ved loven indførtes samtidig en standardbrændværdi for slam og gødning i kulafgiftslovens § 7, stk. 1.

Af forarbejdernes almindelige bemærkninger (2009/1 LSF 126) fremgår:

”2. Gældende ret samt lovbestemmelser der ikke er trådt i kraft

(...)

2.2. Affaldsvarmeafgift

Ifølge kulafgiftsloven skal der betales afgift af varme produceret ved forbrænding af affald, som er omfattet af forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven, samt af affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som er fritaget for forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven.

Afgiftssatsen udgør i 2008 13,1 kr. pr. GJ (gigajoule) varme produceret ved forbrænding af affald. Hvis varmen ikke måles, betales der afgift efter affaldets vægt, og satsen i 2008 udgør i så fald 173,1 kr. pr. ton træaffald og 112 kr. pr. ton andet affald.

(...)

3. Lovforslagets indhold

3.1. Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften til afgifter på energi og CO₂

Med forslaget foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften efter affaldets vægt til den almindelige afgift på energi og CO₂.

Omlægningen indebærer, at forbrændingsafgiften af affald afskaffes. Til gengæld forhøjes afgiften af affaldsvarme - ved en tillægsafgift - fra 13,1 kr. pr. GJ til 39,6 kr. pr. GJ, begge udtrykt i 2008-niveauer. Det svarer til en tillægsafgift på 26,5 kr. pr. GJ affaldsaffaldsvarme (output). Tillægsafgiften indsættes i kulafgiftsloven, hvor den imidlertid fastsættes til 33,125 kr. pr. GJ i affaldet (input).

(...)

Tillægsafgiften omfatter dog ikke varme fra affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning.

(...)

3.1.4 Ændringer i kulafgiftsloven

(...) Affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som allerede er omfattet af den eksisterende affaldsvarmeafgift, fritages ikke for denne afgift, men kun for den nye tillægsafgift.

(...)

9. Miljømæssige konsekvenser

(...)

9.2 Konsekvenser for affald med lavt energiindhold

(...)

Den afgiftsmæssige barriere mod afbrænding af fiberfraktionen fra afgasset og separeret husdyrgødning er fjernet gennem en afgiftsfritagelse. Men der er fortsat en betydelig nettoafgift på at forbrænde gødning uden forudgående afgangning. Ved den foreslåede omlægning falder denne afgift helt væk for så vidt angår forbrænding - til gengæld indføres en almindelig energiafgift.

(...)”

Følgende fremgår af forarbejdernes specielle bemærkninger til bestemmelsen om en standardbrændværdi for slam og gødning, jf. lovforslagets § 2, nr. 14:

” Der foreslås standardværdier for energiindholdet i slam og gødning som brændsel, som tager hensyn til, at energiindholdet i brændslerne afhænger af deres vandindhold. Det foreslås således, at energiindholdet i slam og gødning udgør henholdsvis 14 GJ/t og 10 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Hvis f.eks. vandindholdet i gødning udgør 50 pct. så udgør energiindholdet 14 GJ/t fratrukket 60 pct. (1,2 pct. x 50) eller 5,6 GJ/t.

Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told og skatteforvaltningen. Hvis virksomhederne ikke opfylder dette, kan reglerne om standardværdierne for energiindhold ikke anvendes, hvilket svarer til at standardværdien for energiindholdet i slam eller gødning i praksis skal sættes til nul GJ/t.

Samme regler foreslås indsat i mineralolieafgiftsloven og gasafgiftsloven, så afgiftslovgivningen forbliver ensartet på dette område, jf. lovforslagets § 10 og § 11. ”

Af forarbejdernes specielle bemærkninger vedr. fritagelse for tillægsafgift for fiberfraktioner fra afgasset og separeret husdyrgødning, jf. lovforslagets § 2, nr. 16, fremgår:

”Varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgangning og separering af husdyrgødning er fortsat ikke fritaget for den oprindelige affaldsvarmeafgift, mens fiberfraktionerne er fritaget for den nye tillægsafgift på affald. Det skyldes, at affaldsforbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven omlægges til tillægsafgiften, og at forbrændingen af disse fiberfraktioner ikke har været pålagt affaldsforbrændingsafgiften. ”

Af forarbejderne specielle bemærkninger, vedr. fritagelse for kuldioxidafgift for fiberfraktioner fra gasset og separeret husdyrgødning, fremgår, jf. lovforslagets § 6, nr. 5:

” Med denne bestemmelse fritages affald, der også er fritaget for den foreslåede nye tillægsafgift af affald anvendt som brændsel i kulafgiftsloven. Herudover fritages affald, hvis vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald udgør mindre end 1 pct. Sådant affald kunne eksempelvis være husdyrgødning og spildevandsslam. ”

Lovforslag nr. 4 af 8. oktober 2014

Ved lov nr. 1174 af 5. november 2014 blev fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning ligeledes fritaget for affaldsvarmeafgift, jf. kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 3. Det samme blev hele læs af rent VE-affald, som derudover også blev fritaget for tillægsafgift, jf. kulafgiftslovens § 7a, stk. 2, nr. 4 og stk. 3, nr. 5.

Af lovforslagets (2014/1 LSF 4) generelle bemærkninger fremgår:

”3.3 Tilpasning af afgiftsregler for VE-energiprodukter

3.3.1 Gældende ret

(...)

Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, hvor afgangningen sker i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål (Slambekendtgørelsen), og som forbrændes som affald, er pålagt delvis energiafgift efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Visse andre former for VE-affald er pålagt energiafgift efter kulafgiftslovens

§ 1, stk. 1, nr. 6 og 7, betegnet henholdsvis affaldsvarmeafgift og tillægsafgift, når de anvendes til varmfremstilling. Det drejer sig f.eks. om separate læs af papir- og papaffald og affald i form af husdyrgødning blandet med halm.

(...)

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at tilpasse afgiftsreglerne for VE-brændsler. Hermed sikres, at der sker en ensartet afgiftsmæssig behandling med hensyntagen til energibeskatningsdirektivet. Det foreslås således at fritage talolie m.v., fiberfraktioner og visse typer VE-affald for energiafgift. Det foreslås desuden, at bioolier m.v., såsom fedtstoffer, samt metanol, der anvendes som brændsel, pålægges almindelig energiafgift, og disse bliver dermed omfattet af satserne for fossilt brændsel, *jf. tabel 1*.

Tabel 1: Afgiftsændringer for VE-energiprodukter		
Afgiftsniveau	Gældende regler	Lovforslaget
Bioolier	Ingen afgift	Fuld energiafgift
Talolie og træbjærene	Fuld energiafgift	Ingen afgift
VE-affald, nuværende affaldstyper		
- Spildevandsslam	Fuld energiafgift	Ingen afgift
- Træaffald ¹⁾	Fuld energiafgift	Ingen afgift
- Afgassede fiberfraktioner fra husdyrgødning	Affaldsvarmeafgift	Ingen afgift
- Andet affald	Fuld energiafgift	Ingen afgift
VE-affald, nye affaldstyper		
- Husdyrgødning	Fuld energiafgift	Ingen afgift
- Frasorteret træ og papir	Fuld energiafgift ²⁾	Ingen afgift
Metanol	Ingen energiafgift	Fuld energiafgift
1) Dvs. ikke omfattet af bilag til biomasseaffaldsbekendtgørelsen, jf. bekg. nr. 1637 af 13. december 2006.		
2) Affaldsforbrændingsanlæg betaler CO ₂ -afgift af blandinger af fossilt affald og VE-affald, men ikke ved rene læs VE-affald. Ved udsortering af VE-affald belastes dette ikke længere af afgift. Dog vil CO ₂ -indholdet i det resterende affald stige, og standardsatsen for det resterende vil derfor blive justeret.		

Af lovforslagets (2014/1 LSF 4) specielle bemærkninger til § 7 a fremgår:

” Med den foreslåede tilføjelse til § 7 a, stk. 2, foreslås bl.a. et nyt stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 6, nr. 18, hvorefter VE-brændsel i form af fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, som er energiafgiftspligtig efter kulafgiftsloven § 1, men delvis afgiftsfritaget for energiafgift efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, nr. 3, helt fritages for energiafgift. Dette affaldsenergiprodukt er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet.

Med de foreslåede ændringer til § 7 a, stk. 2 og 3, foreslås et nyt stk. 2, nr. 4, jf. lovforslagets § 6, nr. 18 og 19, og et nyt stk. 3, nr. 5, hvorefter der ikke skal betales energiafgift (affaldsvarmeafgift og tillægsafgift) efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, når der er tale om separate læs affald til forbrænding uden indhold af brændsler, som er omfattet af energibeskatningsdirektivet.

Fritagelsen for energiafgift omfatter affald uden indhold af ikkebionedbrydeligt

affald m.v. i hele selvstændige læs til forbrænding.

(...)

Det omhandlede rene affald kunne eksempelvis være husdyrgødning blandet med halm eller papir- og papaffald til forbrænding. Disse affaldsenergiprodukter er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet.”

Praksis

Den juridiske vejledning

Afsnit E. A. 4.2 Kul og affaldsvarme

Omkring kulafgiftsloven fremgår bl.a. følgende af afsnit E. A. 4.2.3- Affald omfattet af afgiftspligten:

”Definition: Affald

Affald, som anvendes til at fremstille affaldsvarme nævnt i KULAL § 1, stk. 1, nr. 5, og affald nævnt i KULAL § 1, stk. 1, nr. 6, er omfattet af den definition, som gælder i miljølovgivningen. Se Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 (affaldsbekendtgørelsen). Affald er efter affaldsbekendtgørelsen ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

At afgiften er knyttet op på definitionen af affald efter affaldsbekendtgørelsen medfører, at det ikke er afgørende i forhold til afgiftspligten vedr. forbrænding af affald, om affaldet er omfattet af kommunernes anvisningspligt. Dette medfører også, at det ikke har nogen betydning, om affaldet er importeret eller stammer fra virksomheder her i landet.

Al affaldsvarme og alt affald, som bruges som brændsel, er dermed som udgangspunkt omfattet af afgiftspligten.

Dette affald er efterfølgende benævnt "afgiftspligtigt affald" i relation til affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften.

Fritagelser for affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften

Varme fra nedenstående affaldstyper er fritaget for affaldsvarmeafgift. Tilsvarende er samme affaldstyper fritaget for tillægsafgiften.

1. Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald. Ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 er tilføjet grene, stød og rødder fra have-park-affald. Se KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 1.
2. Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsvirksomhed. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevarerproduktion. Dvs. affaldet må gerne kunne bruges til fx foder til mink og petfood (fx hund- og kattefoder). Se KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 2. Det er en betingelse for fritagelse efter nr. 2, at virksomheden, som forbrænder affaldet, kan dokumentere, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foder til dyr, hvor dyret kan anvendes til fødevarerproduktion. Se KULAL § 7 a, stk. 4.
3. Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning. For at være omfattet af fritagelsen skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om brug af affald til jordbrugsformål (slambekendtgørelsen). Bemærk, at husdyrgødning ikke er omfattet af fritagelsen. Se KULAL § 7 a, stk. 3, nr. 3.
4. Affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som ikke indeholder kulbrinter eller varer m.v., som er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-4, eller afgiftspligtige efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. 1. pkt. finder dog anvendelse for affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som indeholder tørv, produkter under position 4401 og 4402 i EU's Kombinerede Nomenklatur eller bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, når bioolien m.v. er anvendt i fremstillingsprocesser og ikke er tilført affaldet separat.

Affald er fritaget efter nr. 4 under følgende betingelser (se KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 4 og stk. 3, nr. 5, som er indsat ved lov nr. 1174 af 5. november 2014):

- affaldet indeholder ikke kulbrinter - fx plast, kulprodukter og mineralolieprodukter, som er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven eller kulafgiftsloven

- tilførslen til forbrændingsanlægget sker i hele selvstændige læs - dvs. ingen sammenblanding med affald med indhold af kulbrinter
- affaldet kan indeholde tørv, produkter under position 4401 og 4402 (brænde mv.) i EU's Kombinerede Nomenklatur uden at dette medfører afgiftspligt
- indhold af bioolier mv. omfattet af KN-kode 1507-1518. og biomethanol medfører ikke afgiftspligt for affaldet, når bioolierne er anvendt i en fremstillingsproces. Det kan fx være bioolier, som er naturligt indeholdt i madaffald. Hvis der tilføres bioolier mv. til VE-affald medfører dette afgiftspligt for affaldet. Andet indhold af bioolier mv. omfattet af KN-kode 1507-1518 og metanol medfører afgiftspligt.

Der anvendes de samme KN-koder i KULAL som i Energibeskatningsdirektivets artikel 2, nr. 5, der henviser til koder i den kombinerede nomenklatur er til Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif.

VE-affald

Affald, som er omfattet af KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 4 og stk. 3, nr. 5 i KULAL benævnes VE-affald.

Det omhandlede VE-affald kunne eksempelvis være

- husdyrgødning blandet med halm,
- sorteret træaffald til forbrænding uden indhold af fx maling med kulbrinter,
- tekstiler uden indhold af kulbrinter
- blandet affald uden indhold af kulbrinter, eller
- papir- og papaffald til forbrænding.

Bestemmelsen om fritagelse for VE-affald er indsat i § 7 a, stk. 2, nr. 4 og stk. 3, nr. 5 i KULAL ved lov nr. 1174 af 5. november 2014, og har virkning fra 1. januar 2015.

(...)"

Afsnit E. A. 4.5 Kuldioxid

Vedrørende kuldioxidafgiftsloven fremgår af afsnit E. A. 4.5.4 – Varer omfattet af reglerne:

"(...)

Ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel

Der skal betales CO₂-afgift af ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel. Se CO2AL § 2, stk. 1, nr. 14.

Definition: Affald

Ved affald i CO₂-afgiftsloven forstås affald, som det er defineret i miljølovgivningen. Se Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 (affaldsbekendtgørelsen). Affald er efter affaldsbekendtgørelsen ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

At afgiften er knyttet op på definitionen af affald efter affaldsbekendtgørelsen medfører, at det ikke er afgørende i forhold til afgiftspligten vedrørende forbrænding af affald, om affaldet er omfattet af kommunernes anvisningspligt. Dette medfører også, at det ikke har betydning, om affaldet er importeret eller stammer fra virksomheder her i landet.

Definitionen på affald efter CO₂-afgiftsloven er i øvrigt den samme som i kulafgiftsloven. Se KULAL § 1, stk. 1, nr. 6.

Se også

Se også afsnit E. A. 4.2.3 om affald omfattet af afgiftspligten efter kulafgiftsloven.

Definition: Ikke bionedbrydeligt affald

Ved ikke bionedbrydeligt affald forstås affald fra fossile kilder, bl.a. plast.

Fritagelser for CO₂-afgift

Følgende affaldstyper er fritaget for CO₂-afgift, da fraktionerne ikke er omfattet af afgiftspligten efter kulafgiftsloven:

- Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald. Ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2010 er der sket en tilføjelse vedrørende grene, stød og rødder fra have-park-affald. Se KULAL § 7 a, stk. 3, nr. 1.
- Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsevne. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevareproduktion. Det vil sige, at kød- og benmelet gerne må anvendes til minkfoder og til Petfood (fx hunde- og kattefoder). Se KULAL § 7 a, stk. 3, nr. 2.
- Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning. For at være omfattet af fritagelsen skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål (slam-bekendtgørelsen). Se KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 3, og stk. 3, nr. 3.
- Affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som ikke indeholder kulbrinter eller varer mv., som er afgiftspligtige efter KULAL § 1, stk. 1, nr. 1-4, eller afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven. 1. pkt. finder dog anvendelse for affald i hele selvstændige læs til forbrænding, som indeholder tørv, produkter under position 4401 og 4402 i EU's Kombinerede Nomenklatur eller bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, når bioolien m.v. er anvendt i fremstillingsprocesser og ikke er tilført affaldet separat. Se KULAL § 7 a, stk. 2, nr. 4 og stk. 3, nr. 5, som er indsat ved lov nr. 1174 af 5. november 2014.

Se E. A. 4.2.3 om affald, omfattet af afgiftspligten efter kulafgiftsloven.

Bemærk

Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, er pr. 1. januar 2015 ikke længere fritaget for CO₂-afgiften, med mindre der er tale om affald uden indhold af kulbrinter.

Se CO2AL § 7 a.

Bagatelgrænse på 1 pct. for ikke bionedbrydeligt affald

Affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på under 1 pct. er fritaget for CO₂-afgift. Se CO2AL § 7 a.

Eksempler på sådant affald kan være husdyrgødning og spildevandsslam.

Det er virksomheden, som skal dokumentere, at der er tale om affald med et ikke bionedbrydeligt indhold på under 1 pct.

Bemærk

Almindeligt husholdningsaffald, industriaffald og lignende affald har som hovedregel altid et indhold af ikke bionedbrydeligt affald på 1 pct. og derover.

(...)”

Det fremgår af afsnit E. A. 4.5.7.3 – Opgørelse af CO₂-afgift på ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel:

”Beregningseksempel - skorstensmetoden

Der er tale om et CO₂-kvoteomfattet forbrændingsanlæg, som fyrer med en kombination af CO₂-afgiftspligtigt affald og andre brændsler, og som producerer både varme og elektricitet. Forbrændingsanlægget har opgjort CO₂-udledningen efter CO₂-kvotereglerne. Der er målt en udledning på 6 ton CO₂ ved anvendelse af skorstensmetoden. Virksomheden har ikke installeret røggaskondensator.

Samlet udledning af CO ₂ efter skorstensmetoden	6 ton CO ₂
Produceret varme	100 GJ
Heraf leveret varme	90 GJ
Heraf af bortkølet varme	10 GJ
Produceret elektricitet	27,5 GJ
Anvendt naturgas	400 Nm ³
Energiindhold naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Anvendt halm	1 ton
Energiindhold halm	14,5 GJ/ton
Anvendt affaldsbrændsel	10 ton
Energiindhold i affaldsbrændsel	(leveret varme + bortkølet varme + produceret el)/0,85. Energi i halm og energi naturgas trækkes derefter fra
Beregning af energiindhold i affaldsbrændsel	$(90 \text{ GJ} + 10 \text{ GJ} + 27,5 \text{ GJ})/0,85 - 1 \text{ ton halm} * 14,5 \text{ GJ/ton} - 400 \text{ Nm}^3 \text{ naturgas} * 0,0396 \text{ GJ/Nm}^3 = 150 \text{ GJ} - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = 119,66 \text{ GJ}$
Energiindhold i alt i anvendt brændsel	$119,66 \text{ GJ} + 14,5 \text{ GJ} + 15,84 \text{ GJ} = 150 \text{ GJ}$

Nedenstående viser beregning af udledt mængde CO₂ af brændsel til varmfremstilling:

Brændsel til varmfremstilling efter v-formel 1,20	$100 \text{ GJ}/1,20 = 83,33 \text{ GJ}$
Brændsel til elfremstilling	$150 \text{ GJ} - 83,33 \text{ GJ} = 66,67 \text{ GJ}$
Værnsregel i forhold til v-formel (maksimal fritagelse for brændsel til elfremstilling)	$27,5 \text{ GJ}/0,35 = 78,57 \text{ GJ}$
Brændsel til elfremstilling efter e-formel 0,67	$27,5 \text{ GJ}/0,67 = 41,04 \text{ GJ}$
Resultat af v-formel anvendes, hvorefter brændsel til varmfremstilling udgør	83,33 GJ
Beregning af udledt mængde CO ₂ af brændsel til varmfremstilling	$6 \text{ ton CO}_2 * 83,33 \text{ GJ}/150 \text{ GJ} = 3,333 \text{ ton CO}_2$

Nedenstående viser beregning af udledt mængde CO₂ til varmfremstilling, hvoraf der skal betales CO₂-afgift af andelen af ikke-bionedbrydeligt affald:

Afgiftssats for 2016	171,4 kr./ton CO ₂
CO ₂ -afgift af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	3,333 ton CO ₂ * 171,4 kr./ton = 571,28 kr.
CO ₂ -afgift af naturgassens andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	400 Nm ³ * 0,387 kr./Nm ³ * 83,33 GJ/150 GJ = 86,00 kr.
CO ₂ -afgift af halmens andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	0 kr.
CO ₂ -afgift af affaldsbrændslets andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	571,28 kr. - 86,00 kr. = 485,28 kr.

Nedenstående viser beregning af udledt mængde CO₂ af brændsel til varmfremstilling:

Brændsel til varmfremstilling efter v-formel 1,20	100 GJ/1,20 = 83,33 GJ
Brændsel til elfremstilling	150 GJ - 83,33 GJ = 66,67 GJ
Værnsregel i forhold til v-formel (maksimal fritagelse for brændsel til elfremstilling)	27,5 GJ/0,35 = 78,57 GJ
Brændsel til elfremstilling efter e-formel 0,67	27,5 GJ/0,67 = 41,04 GJ
Resultat af v-formel anvendes, hvorefter brændsel til varmfremstilling udgør	83,33 GJ
Beregning af udledt mængde CO ₂ af brændsel til varmfremstilling	6 ton CO ₂ * 83,33 GJ/150 GJ = 3,333 ton CO ₂

Nedenstående viser beregning af udledt mængde CO₂ til varmfremstilling, hvoraf der skal betales CO₂-afgift af andelen af ikke-bionedbrydeligt affald:

Afgiftssats for 2016	171,4 kr./ton CO ₂
CO ₂ -afgift af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	3,333 ton CO ₂ * 171,4 kr./ton = 571,28 kr.
CO ₂ -afgift af naturgassens andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	400 Nm ³ * 0,387 kr./Nm ³ * 83,33 GJ/150 GJ = 86,00 kr.
CO ₂ -afgift af halmens andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	0 kr.
CO ₂ -afgift af affaldsbrændslets andel af udledt mængde CO ₂ til varmfremstilling	571,28 kr. - 86,00 kr. = 485,28 kr.

—